

Gràcies, mestres!

«Gràcies per ser espai segur, zona de confort aliena als riscos de rebrot i la darrera notícia sobre la nova variant vírica»

Una alumna de Primària es neteja les mans amb gel hidroalcohòlic abans d'entrar a l'escola, a l'escola Sant Llützer de Tortosa | ACN

Ha tornat a passar, i enguany ha passat volant: s'acaba el curs escolar. I només penso en què, si el dia 10 de setembre ens haguessin fet un espòiler de què vindria, a casa nostra no ens ho hauríem cregut. I crec que a moltes cases catalanes hagués passat el mateix. Després de tants mesos a casa amb la quitxalla, al setembre començar el curs era un miratge que crèiem que s'esfondraria abans de temps. Uns dies abans una rumorologia desesperançadora vaticinava que el curs no s'iniciaria.

Però no va ser així, i sis mesos més tard d'aquella aturada brusca, va arribar el dia de tornar a l'escola (o escola bressol, o centre de cicles formatius, o universitat, o?), i va resultar que era cert, i que les portes eren obertes, i que la quitxalla tornava a respirar una mica d'aquella enyoradíssima i sanadora rutina socialitzadora. Però ho vam fer amb un ?! a veure quant dura! (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208620/primer-dia-escola-curs-covid-19-veure-quant-dura>) ' enganxat entre cella i cella.

Ha estat un any ple d'excepcionalitats i de rareses, de proximitat però alhora de distanciament? però tot i tot, aquest final de curs només hi ha una paraula que em rebota al cap: **gràcies.** I podria ser un gràcies genèric, perquè són moltes les persones que han format part de la cadena per fer realitat un curs tan incert.

Però no és així, no és un gràcies genèric. És un gràcies a les mestres (i els mestres), que des de

dins de les aules, han vetllat per tirar-ho endavant. Des de la primera línia de front qui ha aconseguit que les nostres puges estiguessin felices de tornar-hi, han estat elles. Gràcies per entomar els canvis constants i les novetats del curs amb un somriure, i adaptar-nos tan bé a noves regles del joc.

Gràcies perquè al matí, quan tocava posar el termòmetre, de seguida va pensar que era millor fer-ho al canell que al cap. Gràcies per empescar-vos històries, i dir-los que la màquina marcava el nivell de *guapura* que tenien aquell matí (un nivell altíssim per a tothom, com us podeu imaginar).

Per pensar en les videotrucades als que estaven fent quarantena, per buscar el moment de contacte amb les famílies quan entrar a l'escola ha estat impossible. Per buscar la proximitat en moment de distanciament. I també gràcies per convertir-vos en professorat d'especialitats imaginables i inimaginables. Tot per no trencar la bombolla i per fer que cada bombolla fos màgica. Heu estat especialistes en tot, però sobretot, heu estat una font inesgotable de confiança després d'uns mesos que van trasbalsar les vides de tothom, també de la nostra quitxalla.

Gràcies per ser espai segur, zona de confort aliena als riscos de rebrot i la darrera notícia sobre la nova variant vírica. Gràcies per abraçar a les nostres criatures, sense distància de seguretat. Gràcies per aprofitar algun moment d'exterior per treure-us la mascareta i que els infants recordessin quines són les vostres cares boniques.

En aquesta ocasió, el tot anirà bé s'ha fet realitat. Tot ha anat bé. Gràcies per convertir en normal, un curs tan anormal.